

Revoltă

Mirimirela

Atâta ură-n lume, atâta răutate
Umblă ca doi nebuni de mână-n libertate
Ne-am scoate ochii, de-am putea și-n cușme
Adânc ascundem sentimentele curate

Nu înțeleg de ce, ca-n rugăciune
Cu lacrimile pe obraji zvântate
Noi nu putem trăi?E-atâta ură-n lume
Și răutatea n-o schimbăm în bunătate ?

Curg lacrimi mari de ceară din candelă uitată
Ne închinăm la idoli, dezmățul e în floare
Ne vindem omenia pe două-trei parale
Totul e jalnic, găsim soluții deșănțate

Și dăm cu biciu'-n Domnul, din zori în miez de noapte.
De prost luăm pe-acela ce vrea să fie bun
Noi transformăm în moto, ură și răutate
Și-aplaudăm în spasme, un speak de om nebun.

Nu dormita, trezește-te române ! de nu vrei
Ca Diogene, cu lumânări aprinse și-ochi grei
Ziua-n amiaza mare, plângând și făcând slalom
Printre ei, să strigi în gura mare:"CAUT UN OM !"